

Den jazyků

Čtvrťáci a šestáci naší školy si oslavili po svém Evropský den jazyků, který je iniciativou Rady Evropy ve Štrasburku a slaví se od roku 2001 dne 26. září.

Nejdříve jsme si s dětmi povídali, proč je dobré znát více jazyků. Hodinu jsme zahájili tzv. čajem o páté, ač jsme si anglický čaj vychutnávali v dopoledních hodinách. Povídali jsme si o tom, zda se tato tradice vytrácí z britského života a jak

probíhá takové pití čaje přímo v Anglii. Děti trochu udivilo, že čaj o páté je v Anglii podáván již od třetí hodiny odpolední, a také je překvapila míra času, kterou jsou ochotni Britové sezení u čaje věnovat. V povídání jsme se dostali i ke králi Spojeného království, kterým je Charles III. a také k jeho zvyklostem. Při vychutnávání anglického čaje (někdo s mlékem a cukrem, někdo jen tak), jsme se pustili do jazykolamů.

Děti pracovaly v týmech. Nejdříve jsme si např. společně přečetli polský jazykolam, naučili jsme se ho říkat a potom si tým mohl zvolit až dva zástupce, kteří se pokoušeli jazykolam správně vyslovit v co nejvyšším počtu opakování za sebou. Děti své jazýčky pěkně potrápily. Dále na děti čekal anglický jazykolam o svišti a trošička popovídání o tomto hlodavci.

V další části hodiny jsem si pro děti připravila počítání do deseti v jedenácti různých jazycích. Děti poslouchaly nahrávky a tipovaly, o který z jazyků by mohlo jít. Nabídku všech

jedenácti jazyků v jiném pořadí dostaly děti před prvním poslechem k dispozici. Jeden z týmů uhodl šest jazyků, většina ale tak dva (polštinu a němčinu).

U čtvrtáků mi selhala technika, museli jsme tedy nechat doposlouchání cizojazyčného počítání na následující den. A co mě překvapilo? Děti nezhálely a než odešly domů, tajně si určily, který jazyk si má kdo doma naposlouchat. A výsledky? Vážně skvělé! Hlavně jsem ale ocenila zmíněný nápad, bojovnost a skvělou týmovou spolupráci.

Čas vyučovacích hodin příjemně, ale rychle uběhl. A jak dětem chutnal anglický čaj? Někomu hodně. Děti si mnohdy chodily přidávat, na některé už přídavek ani nezbyl. Jiné jej naopak ani nedopily. Sto lidí, sto chutí.

Tak snad se potkáme zase za rok nad jinými aktivitami, které nám připomenou, proč by mělo mít místo v našem životě i studium cizích jazyků.

Mgr. Jana Skácelová